הלכה · משנה תורה · מפרשים · יכהן פאר · ספר קורבנות

יכהן פאר על משנה תורה, הלכות קרבן פסח

רבי חנוך צבי הכהן לוין

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

יכהן פאר על משנה תורה, הלכות קרבן פסח

רבי חנוך צבי הכהן לוין

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/יכהן-פאר-על-משנה-תורה-הלכות-קרבן-פסח/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611151759 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה ה 4
הלכה ט 4
הלכה יב 4
הלכה יג 4
הלכה טז 4
הלכה יח 5
פרק ב 5
הלכה ב 5
הלכה ו 5

פרק א

הלכה ה

השוחט את הפסח בזמנו והיה לו כזית חמץ ברשותו לוקה. הכ"מ לא הראה מקור לזה דרק בכזית לוקה אבל כן מבואר בירושלמי בפ"ה דפסחים ה"ד דלוקה רק בשהיה לו כזית ברשותו. ועיי"ש בירושלמי דנסתפק לבית שמאי דשאור בכזית וחמץ בככותבת לביעורו ולאכילתו זה וזה בכזית. ונסתפק בירושלמי לענין שוחט על החמץ אחר מי אתה מהלך אחר אכילתו או אחר בעורו יעו"ש. והרמב"ם ז"ל לא נקיט ספק זה דהיא רק לב"ש אבל לדידן דקיי"ל כבית הלל אין נפק"מ כלל בספק זה וראיתי שם בציון ירושלים שהקשה על הרמב"ם ז"ל דנקט בסתמא כזית. ודבריו תמוהין דהרי לדידן דקיי"ל כב"ה אין נפק"מ כלל בין שאור לחמץ ויש לעי' בהיה לו חצי זית חמץ ברשותו אם איכא בזה איסור משום חצי שיעור דבזה לא שייך כל כך לומר דחזי לאצטרופי:

הלכה ט

הפסח נשחט בג' כתות וכו'. היו פחות מחמשים אין שוחטין את הפסח לכתחילה ואם שחטו כשר. יש לעי' בשחטו פחות מעשרה דלא הוי כלל קהל דבכה"ג יש מקום לומר דגם בדיעבד פסול דכיון דכתיב קהל ועדה וישראל. אולי לענין עשרה הוי שינה עליו הכתוב לעכב. ועי' בתרגום יונתן פרשת בא דמשמע קצת דעל כל פסח ופסח היו מנוין עשרה ויש לעיין בזה:

הלכה יב

על כל קריאה וקריאה תוקעין שלשה תקיעות בחצוצרות. עי' בילקוט בהעלותך בקרא דוביום שמחתכם וגו' דמרבה מקרא דגם פסח צריך תקיעת חצוצרות וא"כ פשוט דהיה בכהנים כמו בכל הקרבנות. ובפרט למ"ש הרמב"ם ז"ל דבפסח הואיל ואין לו נסכים תוקעין בשעת שחיטה יעו"ש והיא מירושלמי סוף פ"ה דפסחים.

הלכה יג

שורה שכולה כסף כסף וכו'. צ"ע קצת אי היה קפידא שצריך להיות של כסף ושל זהב ולא משל זהב לחוד:

הלכה טז

ורוחצין את העזרה בשבת שאין איסור שבות במקדש. עי' פסחים ס"ה דרב נתן ס"ל דשלא ברצון חכמים היו עושין דהוי שבות שאינה צריכה. ולכאורה הא היה אפשר

שיהיה ע"י שנים שעשאוהו דיהיה שבות דשבות במקום מצוה דמותר לכתחילה. ועי' בס' מקור חיים בהגהות לשו"ע סי' רס"ו דבשנים שעשאוהו איכא איסור תורה:

הלכה יח

וכן צלייתו והדחת קרביו אינן דוחין את השבת שהרי אפשר לעשותן לאחר השבת. ועי' בלח"מ שהקשה והא הקטר חלבים נמי אפשר לעשותן אחר השבת ומ"מ דוחה שבת משום חביבה מצוה בשעתה ומתרץ דהקטר חלבים הוי ביום וזו מצוה מן המובחר דהא ביו"ט שחל להיות בחול הוי דוקא ביום ולא בלילה ולזה גם כשחל בשבת אע"פ שאפשר להיות בלילה מ"מ מצותן מן המובחר הוי ביום משא"כ בהני יעו"ש. וקושייתו אין מובנת כלל דהרי הצלייה הוי צורך הדיוט וכמו שפירש"י ז"ל בפסחים (דף נ"ח) דצלייתו אינו דוחה שבת דהוי צורך הדיוט יעו"ש. וגם הדחת קרביו הוי רק הכשר מצוה ולא שייך בזה חביבה מצוה בשעתה. גם מה שכתב דהקטרה ביום הוי מצוה מן המובחר מדהא ביו"ט שחל בחול הוי דוקא ביום ולא בלילה ג"כ צ"ע דשם ודאי דעדיף טפי ביום מלדחות יו"ט ולהקטיר בלילה:

פרק ב

הלכה ב

יחיד ששחט לעצמו כשר וכו' ומשתדלין שלא ישחט לכתחילה על יחיד שנא' יעשו אותו. עי' בכסף משנה מה שמביא בשם הר"א בנו של הרמב"ם ז"ל דהר"מ ז"ל כתב זה דרך זירוז. ובכ"מ מקשה דסוף סוף מנ"ל להר"מ ז"ל זה ונראה קצת דלשון ור' יוסי מתיר משמע כדברי הרמב"ם ז"ל דכיון שהתחיל בגמ' אין שוחטין הפסח על היחיד דברי ר' יהודה היה צ"ל ור' יוסי אומר שוחטין ומדנקט ור' יוסי מתיר משמע קצת דנהי דר' יוסי מתיר והקרבן כשר מ"מ לכתחילה יש להשתדל שלא ישחט על היחיד:

הלכה ו

שחטו לאוכליו לזרוק דמו שלא לאוכליו הפסח כשר ואין אדם יוצא בו ידי חובתו. הנה לפנינו בפסחים (ע"ח ע"ב) איתא הפסח כשר ואדם יוצא בו ידי חובתו. ונראה דהר"מ ז"ל גרס כן בגמ'. ועי' בחי' המאירי בפסחים שם דמשמע דהר"מ ז"ל היה לו גירסא זו בגמ'. ובאמת כי צ"ע קצת דכיון דהפסח כשר דאין מחשבת אוכלין בזריקה למה אינו יוצא בו יד"ח: